Запитваше, като го видѣхѣ мачорицитѣ и момчетата на или разкилитѣ въ махлата.

— А че подойдахъ да ви повидя.

— Гладенъ ли си Иване? ще го запитатъ.

— А бе че не сиромъ тъврдѣ, ама ако ми дадете нѣщичко пакъ си похапувамъ.

— Е, хади донеси една, двѣ кобилици вода или по на свѣч малко дрвца, а че ще ти спорилъ малко да си похапнешъ или ще почерпенъ и Иванъ на ~~разо~~ дръзо сърдце ще иде за вода, ще вели да сѣче дърва, но и дрва да сѣче не му приличаше, ама ще ги на Кръстоден тамъ какво-годѣ.

Бабо Иванъ особено обичаше малкитѣ дѣца, милваше, ~~целуваше~~ ги носѣше ги нарѣдъ, или ако бѣхѣ малко по голѣмчки, носеше ги на гърбъ и е вземаше и магрѣвъ ги разходѣше, за това и малкитѣ дѣца тоже го обичахѣ малкарь да ги тичаше съ малкѣ-то голѣмитѣ и въ махлата по пътя го закачяха, но никога не пъ-ладовитъ и злобно какъвто казандрийскитѣ Калфи (и циранци особено по-долнитѣ калфички и циранцитѣ). По голѣмитѣ Калфи се обхождахѣ съ него извонъ сиисходно, но калфичкитѣ, циранцитѣ го бадѣвахѣ остръ бутелно и мой сиромахъ тъ като не можяше да имъ се отъ-реши, сѣ-дѣше та имъ плачеше. Той ~~е~~ много обичаше и драго му бѣше да му каже нѣкой дъ-го Иване, ~~ама~~ ~~зиран~~ ~~отъ~~ ~~циранцитѣ~~ ~~тъ~~ ~~никога~~ ~~не~~ ~~можеше~~ ~~да~~ ~~кажеше~~ ~~благата~~ ~~дума~~ ~~Ей~~ ~~пранцинъ~~, ~~рядъкъ~~, ~~рядъка~~ ~~майка~~ ~~тъ~~ ~~и~~ ~~такъвъ~~ ~~бѣхѣ~~ ~~повече~~ ~~комтъ~~ ~~чиститѣ~~ ~~които~~ ~~отпрезвяхѣ~~ ~~Ким~~ ~~него~~ ~~обикновенно~~.

Като бѣше Кръщата ни тъко до догеуванъ и бѣхѣ по уаскъ тъко кафе въ дочевитѣ, сѣ тъзневаха бѣдинитѣ пранцинъ тъко-отрано, какъ казвитъ, ще отъ тъмни нощтъ, бѣхѣ помнихѣ каквато посѣще на ръдъ или на нощ и на разна

и това Вицо дойде Иване? Бѣше като пословично у Кръстидрийцитѣ и по тъхнитѣ домове и подлитѣ го на своето конче бъ дошелъ да присъ-ствува идѣ невъ Кавъ и бъгъ-ръ